

2020. április 01. nagymamakör

Ajánlott énekek: kezdő: 172; záró: 466

Alapige: Lukács 19, 1-10

Kedves Testvérek! A mai napon sem tarthatjuk meg a nagymamakör bibliaóráját, ahogyan az istentiszteleteket és más gyülekezeti alkalmat sem. Fáj a szívünk, mert kényszerűség miatt nem találkozhatunk. A járvány veszélyezteti az embereket, különösen az időseket, a betegeket. Nem jöhetünk össze, de lélekben mégis együtt lehetünk, figyelhetünk az igére, imádkozhatunk magunkért, egymásért, lelki testvéreinkért és minden emberért. Figyeljünk most is az igére, az ige üzenetére. Forgassuk a szívünkben, mert az Úrnak most is, ma is van üzenete.

Lukács evangéliumát olvassuk a Bibliaolvasó kalauz szerint. A nagy hét előtti eseményeket tárja elénk alapigénk. Jézus Jeruzsálembe megy, ahol majd virágvasárnap éljenző sokaság várja, de utána pár nappal később Jézus: az életét adja e világ bűnéért, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Jeruzsálemhez közeledve áthaladt egy kis városon, Jerikón. Élt ott egy Zákeus nevű gazdag ember, aki fővámszedő volt. Milyen érdekes, hogy a vámosok, az adóellenőrök szinte kivétel nélkül gazdag emberek, vagy legalábbis a jobb módú emberek csoportjába tartoznak. Ma is így van. Miközben kutakodnak mások zsebében, miközben beszedik, behajtják az adót, s miközben próbálják kiszűrni az adócsalókat, aközben ők is meggazdagodnak. (Milyen érdekes ez!)

Mindenesetre ez a fővámszedő szerette volna látni Jézust. Vágy élt a szívében, hogy Jézus közelébe kerüljön, hogy megismerje őt. Nyilván korábban sokat hallott felőle és talán szíven találta a róla szóló sokféle hír, pl. hogy meggyógyítja a betegeket, ill. különös tanításának néhány foszlánya is eljuthatott hozzá.

Testvérek! Jézus személye, akarva-akaratlan is valahogy az embereket színvallásra készíti. Valamilyen véleményt általában mondanak róla még a hit nélkül élők is. Megosztó a személyisége, mert a hozzávaló viszonyulásunk eldönti a sorsunkat, már evilági életben is, s a jövővilág világát illetően is. Nem mindegy hogy miként viszonyul hozzá az ember.

Zákeus kíváncsi volt rá, érdeklődött iránta, látni szerette volna. Nincsenek véletlenek. Nem véletlen, hogy Jézus Jerikón is áthaladt. Nem véletlen az sem, hogy Zákeus szívében érdeklődés, vágy támadt, hogy láthassa az Urat. Miért nem véletlen? Alapigénk utolsó verse adja meg a feleletet: *„Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.”* Zákeus elveszett volt! Elveszett volt, noha sokan irigyelték őt a vagyona, a jóléte miatt. Micsoda ellentmondás ez! Gazdag, ráadásul vezető pozícióban volt, hallgattak rá az emberek, talán tisztelték is sokan, legalábbis a hatalma miatt, másrészt emiatt sok gyűlölője is volt.

Mégis bármennyire is jómódú volt, Jézus személye megragadta. Ha nem is tudta ezt kifejezni, de szüksége volt rá! Testvérek! Milyen nagy szüksége van az embereknek Jézusra! S mennyien nem tudják ezt, mennyien elutasítják, mert azt gondolják, nekik mindenük megvan, mi szükségük lehetne hát Istenre, Jézusra! Hordozzák az emberek a lelki terhüket, a keresztyüket, a bűn batyujukat – ott lenne kéznyújtásra Jézus, s nem ragadják meg a kezét! Ma is Jézusra van szüksége az emberiségnek! A koronavírus fertőzés idején is ő kitarja a kezét, s elmegy az emberek mellett! Ott van a tévében, rádióban, interneten! Megtalálható lenne az igében, az istentiszteleten, a hívőkkel való beszélgetés során! Ott van a belső szobába!

Jézus eljön ma is a mi kis Jerikónkba, félelmeink, bánatunk, egyedüllétünk Jerikójába! Eljön az önként vállalt karanténunk Jerikójába! Jézus itt van! Eljön közénk! Eljön, s várja, hogy megszólíthasson!

Mert testvérek, ez a Zákéus mindent elkövetett, hogy láthassa a Mestert, de vajon lett volna-e bátorsága, mersze megszólítani őt? Úgy gondolom, hogy nem jött volna ki hang a torkán! S ráadásul ő – lehet - meglepődött volna azzal, hogy meglátja Jézust.

Milyen kegyelmes az Isten! Milyen irgalmas Jézus! Ő szólítja meg a fára felmászó, ott megbújó férfit. Ez olyan hatalmas öröme az igének: Jézus elének jön. Elébe megy az eseményeknek, mert a szívünkbe és gondolatainkba lát. Zákéus csak meglátni szerette volna őt, érezte a szükségét, hogy ez a Jézus, akiről annyi mindent mondanak, „lehet, hogy ő tudna segíteni a magam gazdagnak látszó, de belül boldogtalan és kiéhezett személyemen”.

És Jézus megszólítja: **„Zákéus, jöjj le hamar, mert ma a te házában kell megszállnom.”** Zákéus nem ismerte Jézust, még sosem látta. Erre Jézus nevében szólítja Zákéust! Testvérem emlékszel az Ézsaiási igére? **„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”** Jézus, az Isten Fia, a nevünkön szólít, mert ismer bennünket, mert szeret, mert azért jött, hogy a mi kis elveszett életünket is megkeresse, megtartsa és üdvözítse! Téged is neveden szólít az ÚR, mert szeret, mert érted is kiontotta drága szent vérének, hogy megváltson, hogy te is az Atya gyermeke lehess!

S mit mondott Zákéusnak: **„... ma a te házában kell megszállnom.”** Zákéus házába kell megszállnia? Ennek az embernek, aki bűnösen, romlottan, másokat kihasználó módon halmozta fel a vagyonát? Meg is jegyezték az emberek, akik egyébként Jézust követték: **„Bűnös embernél szállt meg!”** Igen, Jézus a bűnösökért, a betegekért jött, azokért akik tisztában vannak a maguk méltatlanságával.

És ma, amikor a koronavírus miatt nem lehet szent összegyülekezéseket tartani, nem mehetünk el a gyülekezetbe, ma különösen is szívbemarkoló Jézus mondata: **„... ma a te házában kell megszállnom!”** Olyan helyzet van, hogy nem mehetünk el az Isten házába, nem találkozhatunk a testvéreinkkel! Ma Jézus felkínálja a lehetőséget, sőt azt mondja: **ma a te házában KELL megszállnom!** Ma nem tudsz eljönni a gyülekezetbe, de Jézus ma azt mondja, hogy neki ma hozzád kell mennie, ma nálad fog megszállni! (Persze nem csak ma, csak az ige üzenete talán így még élesebben szólít meg.)

Testvérem! Az az örömhír, hogy Jézus a házainkat, otthonainkat teszi meg templomává, szállásává! Légy ennek tudatában, s élj ennek megfelelően. Jézus ott van veled, ott van a magad kis Jerikójában, hogy meggazdagítson, hogy egészen személyesen beszélhessen veled! Áldjuk és magasztaljuk őt ezért! Másrészt most légy kész arra, hogy engeded, hogy ő beszéljen veled, felébressze langyos hitéletedet, elmondhassa neked azt, amit talán hosszú idő óta hiába mondott, mert te nem hallottad meg! Hallgasd igéjét, hallgasd, mikor azt mondja: **Gyermekem, ne félj és ne rettegj! Hallgasd őt, mikor ezt mondja: „Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz!”** Hallgasd őt, mikor bűneidre irányítja a figyelmedet, hogy megtérhess belőlük, hogy tiszta szívet adhasson neked!

Jézus arra méltatta Zákéust, hogy megszállt nála! Milyen kiváltság ez! S milyen válasz jön Zákéustól? **„Uram, íme, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit törvénytelenül vettem el, a négyzeresét adom vissza annak.”** Az emberek megbotránkoztak azon, hogy Jézus egy bűnös vámszedőnél szállt meg! S Zákéus, megtért, mert meglátogatta őt az Isten Fia, mert

nem ment el mellette a világ Megváltója, hanem megállt, megszólította őt s közösséget vállalt vele! Zákus élete megváltozott. Az addig harácsoló, másokat kihasználó ember lemond a vagyona feléről a szegények javára, s akitől valamit kizsárolt a négyzseresét adja vissza. Ilyen megtérésen esett át ez a férfi, aki miatt megbotránkoztak az emberek Jézusban, hogy egy bűnös embernél szállt meg! Bárcsak sok ilyen bűnös embernél ma is megszállna, hogy megváltozzék az életük.

Bárcsak a mi életünk is megváltozna Jézus jelenlétében, s hogy közösséget vállal velünk. Vajon ma, mi változik az életedben? Megváltozik-e valami pusztán attól a tényről, hogy Jézus megszólít, hogy veled van? Elszáll-e a félelmed? Isten iránti bizalom tölti-e meg a szívedet a vészterhes időkben is?

Jézus azt mondja: *„Ma lett üdvössége ennek a háznak; mivelhogy ő is Ábrahám fia.”* Ma lett üdvössége ennek a háznak. A te házadnak, a te életednek van-e üdvössége? Ha igen áld és magasztald az Urat és tégy Megváltódról bizonyosságot! Ha pedig még nincs, fogad szívedbe, fogad be az otthonodba, hogy Isten akarata szerint megváltozzék az életed!

Erre van ma is szükségünk! Nem a sok rémisztő hírre, nem arra van szükségünk, hogy a belpolitikai életben gáncsokdjunk, uszítsunk, hanem arra, hogy Jézusban meglegjünk üdvösségünket, bűnbocsánatunkat és Krisztus békessége, a megtérés öröme áthassa az életünket. Hassa is át az otthonainkat a vész idején is az Isten Fiában meglett öröm és lelki békesség, hogy életünk így bizonyosága lehessen annak, hogy az *„Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.”*

Így keresi meg ma is félelmeinkbe, aggodásainkba, csüggedtségünkben elveszett lelkünket, hogy erőt és életet leheljen belénk, a jelenléte által Ámen.